

INGEZONDEN.

BACILLENDRAGERS EN VACANTIEKOLONIES.

In zijn ingezonden stuk in het *Ned. Tijdschr. v. Geneesk.* II, No. 47, betreurt collega LULOFS, dat de Gem. Geneesk. en Gez. Dienst te Amsterdam, niet langer bereid is bij kinderen, die naar een vakantiekolonie worden gezonden, een bacteriologisch onderzoek naar het voorkomen van diphtheriebacillen in te stellen. Hij stelt de vraag, of het niet noodig was geweest, hierover van te voren met de besturen van de kolonies of de daaraan verbonden artsen overleg te plegen, waarbij hij blijkbaar uitgaat van de veronderstelling, dat dit overleg niet is gepleegd. Deze veronderstelling is echter niet gerechtvaardigd, zooals uit het volgende blijkt:

In den Amsterdamschen Raad voor Kinderuitzending (een lichaam, waarin de voornaamste uitzendende Vereenigingen — een tiental — zijn vertegenwoordigd, en waarvan de Directeur van den Gem. Gen. en Gez. Dienst ambtshalve lid is), werd de vraag, welke maatregelen moeten worden genomen ter beveiliging der kinderen tegen besmetting met diphtherie in de koloniehuzen, herhaaldelijk besproken. Tweemaal, in 1922 en in 1926, stelde de A.R.K. een commissie ter bestudeering van dit vraagstuk in. De eerste maal kwam deze commissie tot de conclusie, dat het bacteriologisch onderzoek moest worden bestendig; reeds toen echter waren enkele deskundige leden (bacteriologen) der commissie van oordeel, dat deze methode niet betrouwbaar was, en dat de voorkeur moest worden gegeven aan de epidemiologische methode (waarbij het nader onderzoek beperkt wordt tot die kinderen, in wier gezinnen zich een zekeren tijd van te voren een geval van diphtherie heeft voorgedaan). Ook in de tweede commissie kwamen de deskundigen niet tot overeenstemming; in haar conclusie gaf de commissie den raad, te trachten verschillende gegevens over de bacteriologische methode te verzamelen, en voorloopig met deze methode door te gaan. De Directeur van den Gem. Gen. en Gez. Dienst bleek, hoewel hij destijds reeds van de onbetrouwbaarheid der methode overtuigd was, bereid, zijn medewerking te verleen, o.a. door het laboratorium van den Dienst voorloopig nog voor het onderzoek beschikbaar te stellen. De nadere gegevens waren echter niet gemakkelijk te verkrijgen, zoodat pas in de vergadering van den A.R.K. van Juni 1930 het vraagstuk weer aan de orde kwam. Deze vergadering nam, nadat door dr. PEETERS, leider der Afdeling Volksgezondheid van den Gem. Gen. en Gez. Dienst, verschillende inlichtingen waren verstrekt, eenstemmig het besluit, de bacteriologische methode te verlaten en voortaan de epidemiologische methode te volgen. (Door een der leden, de Vereeniging Amsterdam I, werd later een zeker voorbehoud gemaakt, daar zij als afdeling Amsterdam van het Centraal Genootschap de algemeene regelen van dit Genootschap moet volgen, en dus in deze niet zonderoverleg met haar Hoofdbestuur mocht handelen). Pas, nadat de A.R.K. tot deze beslissing was gekomen, besloot de Directeur van den Gem. Gen. en Gez. Dienst met het bacteriologisch onderzoek naar bacillendragers onder de kinderen, die naar buiten gaan, op te houden.

Het is derhalve wel duidelijk, dat van gebrek aan overleg geen sprake is geweest.

Op de beteekenis van de bacteriologische methode zal ik niet nader ingaan, aangezien zulks niet op mijn weg ligt; ik wil volstaan met er op te wijzen, dat, zooals mij bekend is, vele deskundigen daaraan voor de beveiliging der kinderen in de koloniehuzen tegen het gevaar voor besmetting met diphtherie geen waarde toekennen.

Amsterdam,
26 November 1930.

C. L. DEYLL,
secretaris van den A.R.K.
